ततो ऽहं पांसुना छिद्रमपिधास्यामि पुत्रकाः ।
एवं प्रतिकृतं मन्ये ज्वलतः कृष्णवर्त्मनः ॥ ४५ ॥
तत ऐष्याम्यतीते ऽग्नौ विकर्तुं पांसुसंचयम् ।
रोचतामेष वो वादो मोक्षार्थं च कृताशनात् ॥ ४६ ॥

5 शार्ङ्गका ऊचुः ।

अबर्हान्मांसभूतान्नः क्रव्यादाखुर्विनाशयेत् ।
पश्यमाना भयमिदं प्रवेष्टुं नात्र शक्नुमः ॥ ४७ ॥
कथमग्निर्न नो धक्ष्येत्कथमाखुर्न भक्षयेत् ।
कथं न स्यात्पिता मोघः कथं माता ध्रियेत नः ॥ ४८ ॥
10 बिल आखोर्विनाशः स्यादग्नेराकाशचारिणाम् ।
अन्ववेक्ष्यैतदुभयं श्रेयान्दाहो न भक्षणम् ॥ ४९ ॥
गर्हितं मरणं नः स्यादाखुना भक्षिते बिले ।
शिष्टादिष्टः परित्यागः शरीरस्य कृताशने ॥ ५० ॥

जरितोवाच ।

15 अस्माद्बिलान्निष्पतितमाखुं श्येनो जहार तम् ।
तुदं पद्भ्यां गृहीत्वा च यातो नात्र भयं हि वः ॥ ५१ ॥

शार्ङ्गका ऊचुः ।

न हृतं तं वयं विद्मः श्येनेनाखुं कथं चन ।
अन्ये ऽपि भवितारो ऽत्र तेभ्यो ऽपि भयमेव नः ॥ ५२ ॥
20 संशयो ऽग्निरिहागच्छेद्दृष्टं वायोर्निवर्तनम् ।
मृत्युर्नो बिलवासिभ्यो बिले स्यान्नात्र संशयः ॥ ५३ ॥
निःसंशयात्संशयितो मृत्युर्मातर्विशिष्यते ।
चर खे त्वं यथाकामं पुत्रानाप्स्यसि शोभनान् ॥ ५४ ॥

जरितोवाच ।

25 अहं वै श्येनमायान्तमद्राक्षं बिलमन्तिकात् ।
संचरन्तं समादाय जहाराखुं बिलाद्बली ॥ ५५ ॥
तं पतन्तमहं श्येनं त्वरिता पृष्ठतो ऽन्वगाम् ।
आशिषो ऽस्य प्रयुञ्जाना हरतो मूषिकं बिलात् ॥ ५६ ॥
यो नो द्वेष्टारमादाय श्येनराज प्रधावसि ।
30 भव त्वं दिवमास्थाय निरमित्रो हिरण्मयः ॥ ५७ ॥
यदासौ भक्षितस्तेन क्षुधितेन पतत्रिणा ।
तदाहं तमनुज्ञाप्य प्रत्युपायां गृहान्प्रति ॥ ५८ ॥